

XI TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo 19:2-6a)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Iisraeli rahvas läks Refidimist teele ja jõudis Siinai kõrbe ja jäi mäejalamile laagrisse. Aga Mooses läks üles Jumala juurde ja Issand hüüdis teda ülalt: “Ütle Jaakobi soole ja kuuluta Iisraeli lastele nõnda: “Te olete näinud, mis ma tegin egiptlastele, kuidas ma kandsin teid kotkatiivul ja tõin teid enda juurde. Ning kui te nüüd kuulate minu häält ja peate kinni mu lepingust, siis olete teie minu omad kõigi rahvaste hulgast, sest minu päralt on kogu maailm. Ja teie olete mulle preestrite kuningriik ja püha rahvas.””

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 100:1-2 3. 4b-5b R:3c)

R: Meie oleme Issanda rahvas ja kari tema karjamaal.

Rõkake rõõmust Issandale, kõik maad,
teenige Issandat rõõmuga.

Rõõmuhõisetega tulge tema palge ette.

R:

Mõistke, et Issand üksi on Jumal,
tema on meid loonud ja tema omad me oleme,
tema rahvas ja kari tema karjamaal.

R:

Tulge tema väravaisse rõõmuga,
tema õuedesse kiituselauludega,
sest Issand on hea
ja tema heldus kestab igavesti.

R:

(Teine lugemine Ro 5:6-11)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, Kristus suri meie eest sellel ajal, kui me olime alles nõdrad ja jumalatud. Vaevalt suudaks keegi püha inimese eestki surma minna – ehk küll paneks mõni oma elu kaalule hea inimese eest. Aga Jumal ilmutab meile oma armastust selle kaudu, et Kristus on surnud meie eest siis, kui me alles patused olime. Kui me nüüd oleme tema veres õigeks saanud, siis seda kindlamini me pääseme Kristuse kaudu Jumala viha eest. Sest kui Jumala Poeg meid oma surma läbi on vaenlastena Jumalaga ära lepitatud, siis kui palju enam võime olla veendunud oma lunastuses tema Poja elu väel. Veel enam, me võime kiidelda Jumalast meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi, kelles me nüüd oleme temaga ära lepitatud.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi)

Halleluuja. Seeme on Jumala Sõna, aga Kristus on külvaja – kes tema leiab, sellel on igavene elu. Halleluuja

(Evangeelium Mt 9:36-10:8)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui Jeesus nägi rahvahulka, hakkas tal neist kahju, sest nad olid väsinud ja kurnatud nagu lambad, kellel ei ole karjast. Ja ta ütles oma jüngritele: “Lõikust on palju, aga töötajaid vähe. Seepärast paluge lõikuse Issandat, et ta läkitaks töötajaid välja oma lõikusele.”

Ja Jeesus kutsus oma kaksteist jüngrit enda juurde ning andis neile meelevalla kurjade vaimude üle, et nad võiksid neid välja ajada ning ka ravida kõiki tõbesid ja haigusi. Aga nende kaheteistkümne apostli nimed olid: Siimon, keda hüüti Peetruseks ja Andreas, tema vend; Jaakobus, Sebedeuse poeg ja Johannes, tema vend; Filippus ja Bartolomeus, Toomas ja tõlner Matteus; Jaakobus, Alfeuse poeg ja Tadeus, seloot Siimon ja Juudas Iskariot, kes tema ära andis. Need kaksteist saatis Jeesus teele ja ütles neile: “Ärge minge võõraste rahvaste juurde ega ühtegi samaarlaste linna, vaid minge pigem Iisraeli soo kadunud lammaste juurde. Aga minnes kuulutage: “Taevariik on lähedal!” Tehke haigeid terveks, äratage surnuid üles, tehke pidalitõbiseid puhtaks, ajage välja kurje vaime. Muidu olete saanud, muidu andke!”

See on Issanda Sõna

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, käisin hiljuti ühes suures koduelektroonikapoes ja juhtusin mööduma pikast

riiulist, kus oli välja pandud espresso-kohvimasinade valik. Neid vaadates tekkis küsimus, miks on üks aparaat teisest nii palju kallim? Hea küll: ma saan aru, et masinad, mis maksavad 300 euro ringis, teevad kohvi ainult jahvatatud pulbrist, samas kui need, mis maksavad kuni tuhat eurot, suudavad ise nii ube jahvatada kui lisaks veel ka piima vahustada ja värvilisi tulukesi vilgutada. Kuid päris kallid espressomasinad, mis maksavad üle tuhande euro? Kaks tuhat? Neli tuhat? Mis põhjendab nende hinda? Kas need masinad oskavad juba kohvi ka ise ära juua, ning küsivad sinna juurde veel saiakest?...

Kas poleks masin, mis ise kohvi ära joob, inimese jaoks kasutu? Jah, seda küll – aga vaimulikus plaanis ja ülekantud tähenduses on seesugune kohvimasin tegelikult täiesti olemas: see on inimene, kes ei taha teenida oma Jumalat, vaid soovib, et Jumal teda teeniks.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, kui pühakiri räägib Jumala suhtumisest inimesse, siis võib tunduda natuke alandav, et vahel kujutatakse meid seal nagu me polekski inimesed, vaid justkui lambad kellel ei ole karjast; või siis võrreldakse meid tobedate juurviljade või viljapeadega, kes ei oska oodata muud, kui et oh tuleks ometi keegi ja lõikaks... Ja mida me siis vastu saame? Lambad saavad juhtimist ja hoolt, juurviljad saavad kastmist, väetamist ja rohimist; vilja jaoks on aga tänapäeval roundup: geenimuundamine ja mürgitamine, et viljaterad läheksid paiste nagu inimene, kes toitub ainult kaloririkastest hamburgeritest.

Mis parata – nii nagu inimene ise on hakanud kodustama loomi ja kasvatama taimi, nii on ka Jumal pidanud inimest niiõelda “kodustama” hakkama, kui ta teda luues talle kord juba vaba tahte andis. Kuid siiski on suur vahe sellel, kuidas Jumal käitub inimesega, ning kuidas inimene omakorda käitub loomade ja taimedega. Inimene ei kasvata neid nagu oma lapsi, ta ei pea end nende isaks või emaks, vaid näeb neis endale kasulikku sümbioosi. Ta paneb koera valvama oma kodu ja vara, ning kassi hoidma närilised eemal toiduvarudest. Ja kui ta ei pea loomi ka otseselt piima, villa, liha või muu toodangu pärast, siis on nad tema mängukaaslasteks, et peletada üksindust – kusjuures loomade käest küsimata, kas nemad ka inimesega mängida tahavad...

Jumal aga on ise inimeseks saanud, oma Pojas inimkonna lapsendanud, ilmutanud end meie kõigi taevase Isana. Muidugi, ka isad mängivad oma lastega, ja kui me mängult võime olla nii lambad kui kapsad ja kaalikad, siis ei pea me kartma, et isa tahab meid nahka panna. Hea isa mängud lastega on alati õpetlikud võrdpildid kaugemate eesmärkide jaoks, mida laps veel ei adu. Seda enam on siis meie Taevase Isa ilmutuse tähendamissõnad meile juhatuses, mida võime usaldada.

Armsad õed ja vennad, kunagi on inimene kusagilt alustanud, ja nii on ka inimesega kord alustatud. Igaüks teab, et ehitusplats näeb ikka korratum välja kui kunagi valmis saav hoone. Nii andis Jeesus oma apostlitele meelevalda ravida haigusi, teha inimestele head, et selle kaudu pööraks rahvas oma pilgud Jumala uue ilmutuse poole. Imed ei ole aga olnud ega ole ka tänapäeval eesmärk omaette. Pigem on imed nagu mäng, mis peavad ebatavaliste maiste nähtuste kaudu tõstma inimese pilgu kõrgemale; imed kutsuvad vaatama taevasse, nägema üleloomulikku, et saada Jumala lapseks, tema kaastöötajaks ja tema töötuste pärijaks.

Muidugi tuleb tähele panna, et ka Jumala pärijaks saamine on öeldud ülekantud tähenduses. Jumal ei pea selleks ära surema, et meie tema pärijaks saaksime – vastupidi, surelikud oleme hoopis meie, ja pärandus ootab meid taevas, kus Jumal tahab meid võtta oma suures armus enda juurde, et me ühes inglite ja pühakutega võiksime elada igavesti. Aamen.